

Kommunalbestyrelserne

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne overtager de fleste af amtsrådenes gældende beføjelser. Således foreslås det, at kommunalbestyrelsen bliver myndighed med hensyn til indsatsplaner (lovens § 13). Det bliver derfor også kommunalbestyrelsen, der kan fastsætte gebyrer til bl.a. udarbejdelse af indsatsplaner (lovens § 52 c). Det er derfor også naturligt, at kommunalbestyrelserne får formandsskabet for koordinationsforaene (lovens § 12).

Indvindingstilladelser (§§ 19 og 20) har hidtil været delt mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får ansvaret for alle indvindingstilladelser og de dertil hørende tilladelser til vandforsyningsanlæg. Som en konsekvens får kommunalbestyrelsen ansvaret for alle tilladelser til bortledning eller sænkning af grundvand (lovens § 26). Desuden får kommunalbestyrelsen ansvaret for alle påbud vedrørende sløjfninger m.v. af borer (lovens § 36). Spørgsmålet om indskrænkning af vandforbruget ved tørke m.m. overføres til kommunalbestyrelsen (§ 52).

Regionsrådene

Det foreslås endvidere, at regionsrådet på anmodning fra en af kommunalbestyrelserne kan indkalde disse til mægling i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem berørte kommunalbestyrelser omkring indsatsplanerne efter § 13 eller § 13 a.

Såfremt mæglingen ikke resulterer i enighed, skal regionsrådet neutralt forelægge sagen for miljøministeren, som herefter træffer afgørelse.

Regionernes rolle som koordinerende og mæglende instans forudsætter ikke, at regionerne selvstændigt vurderer det faglige grundlag for indspil og indsigelser. Der er derimod tale om tilrettelæggelse af en proces, som kan bidrage til enten at løse en uenighed mellem kommunalbestyrelserne eller bidrage til en større klarhed over kommunernes holdninger og begrundelser.

Miljøministeren

Miljøministeren overtager beføjelserne vedrørende påbud om forsyningspligt. Miljøministeren bliver desuden overordnet myndighed med hensyn til vandforsyningsplaner (§ 14), ligesom ministeren får beføjelse til at pålægge en kommunalbestyrelse at tage spørgsmål vedrørende sammenlægning m.m. af vandforsyninger op (§ 29, stk. 2 og 4). Ministeren får ligeledes beføjelsen til at tilbagekalde indvindingstilladelser efter § 32. Herudover får ministeren tillagt amtsrådets hidtidige beføjelser efter lovens kapitel 8 om for-

syningspligt. Det samme gælder amtsrådets hidtidige beføjelser efter lovens § 63 (underretning om resultaterne af tilsynet m.v. samt pålæg om at tage tilsynsspørgsmål op til behandling og beslutning). Det overlades imidlertid til kommunalbestyrelserne selv at påse, at indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a, samt vandforsyningsplaner efter § 14 ikke strider mod vandplanerne efter miljømålsloven, kommuneplaner og evt. statslige forudsætninger for planlægningen, ligesom ministerens hidtidige beføjelser til at godkende regulativer efter § 55, stk. 2, ophæves.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som det fremgår af aftalen om strukturreformen, vil ændringerne i opgavefordelingen i forbindelse med reformen blive gennemført ud fra princippet om, at reformen er udgiftsneutral og pengene følger opgaverne.

Miljøministeriet udsendte på den baggrund lovforslaget om ændring af miljømålsloven og vandforsyningsloven i økonomisk høring den 27. oktober 2004 samt i fornyet høring den 9. december 2004. Udgangspunktet for drøftelserne af de økonomiske konsekvenser har været udgiftsniveauerne i regnskaberne for 2003, som er det seneste afsluttede regnskabsår. Formålet med drøftelserne har været at kvalificere skønene over de økonomiske konsekvenser, herunder især at nå en teknisk afklaring af de enkelte lovforslags udgiftsopgørelser på de kommunale og amtskommunale driftskonti, bortset fra de ikke direkte henførbare udgifter til administration (hovedkonto 6).

Det er Miljøministeriets vurdering, at der i forbindelse med lovforslaget overføres 50,0 mio. kr. fra den amtskommunale sektor. Heraf overføres 23,7 mio. kr. til primærkommunerne og 26,3 mio. kr. til staten. De anførte beløb er baseret på udgiftsopgørelserne på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003 opregnet til 2005 pris- og lønniveau og 2007-opgaveniveau. Primærkommunerne og staten vil desuden overtage gebyrindtægter i forbindelse med kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser, vurdering af vandindvindingsområdernes forureningsfælsomhed og indsatsplaner for områderne.

Hertil kommer korrektioner som følge af fordelingen af de amtskommunale administrationsudgifter (hovedkonto 6).

Det er Miljøministeriets vurdering, at en væsentlig del af den amtskommunale udgift, der direkte kan henføres til opgaveområdet, er konteret på hovedkonto 6. De direkte henførbare udgifter på hovedkonto 6 vurderes at udgøre 62,6 mio. kr., som fordeles med